

[Olufson.]

Forslag at komme fra Ministerierne, og vi behandlede dem i Finansudvalget, men der var den Gang ikke nogen synderlig Interesse for dem fra anden Side. De blev henlagt, blev ikke færdigbehandlet, og Valget kom da den 26. November. Umiddelbart efter at vi var kommet ind efter Valget, kom Forslagene frem paa ny fra alle Ministerierne. Der fremkom Forslag, hvorigennem man søgte at fremme Nybygninger, at fremme Reparationsarbejde paa Bygninger og paa Skibe og paa andre Ting for derigennem at fremskaffe saa meget Arbejde som muligt i en arbejdsfattig Tid, og det lykkedes lidt efter lidt, som Luften blev mildere herinde, at fremskaffe et betydeligt Flertal for, og i de fleste Tilfælde en enstemmig Tilslutning fra Finansudvalgets Side til disse Forslag, der gik ud paa at fremskaffe Arbejde.

Jeg skal nævne nogle enkelte. Det er Arbejder, der ligger spredt over hele Landet, det er Banearbejder, det er Vejarbejder, det er Kloakeringsarbejder, og det er Havnearbejder, Arbejder, som vil tage en stor Del Arbejdskraft, og hvorigennem man vil være i Stand til at afhjælpe Arbejdsløsheden. Og der er vel ingen Tvivl om, at naar Arbejdsløsheden i de sidste Uger er gaaet saa stærkt ned, som den er, saa er det netop, fordi en Del af disse Love nu begynder at vise deres Virkninger. De er ikke alle sammen i fuld Virkning endnu, men vi haaber, at efterhaanden som de kommer i fuld Virkning, vil Arbejdsløsheden dale betydeligt, saaledes at vi ikke i Aar faar en Sommer som den, vi havde i Fjor.

Der er blevet stillet Forslag om nye Kabelanlæg paa Linien Køge—Kolding, endvidere Svinninge—Kalundborg og andre Kabelanlæg til i alt 5,8 Mill. Kr., og senere er der kommet et Andragende om Bevilling af 4 Mill. Kr. til Forbedring af Telefonanlæg. Altsaa i alt henimod 10 Mill. Kr. Ved disse Arbejder vil Kabelfabrikken i Middelfart og en Række andre Virksomheder være i Stand til at opretholde deres Beskæftigelse. Til Anlægsplads ved Hvide Sande, Udvidelse af Frederikshavns Havn, Sikring af nordre Limfjords Tange og en Del andre Ting er der bevilget mellem 5 og 6 Mill. Kr. Disse Arbejder er for en stor Dels Vedkommende allerede i Gang, og derved kommer jo mange arbejdsløse i Virksomhed.

Hele denne Side af Finansloven og Tillægsbevillingsloven er jo ikke den mindst betydningsfulde, fordi det her drejer sig om ud over hele Landet at skaffe Arbejde til de arbejdsløse. Jeg kan i denne Forbin-

delse ogsaa nævne Bevillingen paa 16 Mill. Kr. til Vejarbejder, som der er rigelig Brug for: det viste sig, at Kommunerne havde Brug for langt flere Millioner, saa at de 16 Mill. Kr. ret hurtigt blev opspist. Og her drejer det sig jo i ganske særlig Grad om Arbejder, hvorved Arbejdsmænd og Landarbejdere bliver trukket ud af de arbejdsløses Rækker.

Men hele denne Virksomhed har naturligvis ikke kunnet udfoldes, uden at det har kostet Penge. Krisehjælp til Arbejdere, Krisehjælp til Landbruget, Igangsættelse af Arbejder og o. s. v., o. s. v. har influeret saaledes paa Finansloven, at det Underskud paa 46 Mill. Kr. som Forslaget endte med, ikke kunde holdes paa dette Beløb; naar Tillægsbevillingslovsforslagets Underskud regnes med, kommer man op paa ca. 71 Mill. Kr.s Underskud.

Dertil kommer saa de nye Indtægtslove. Til Dækning af Ejendomsskatternes Lettelse og til Dækning af det nævnte Underskud er der skabt Indtægter til et Beløb af 46 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og derved kommer Finanslovens Underskud ned paa mellem 44 og 45 Mill. Kr. Kurstabet er anslaaet til 21,5 Mill. Kr., og man har jo nogen Forhaabning om, at dette Kurstab ikke vil blive saa stort, men i hvor høj Grad Forhaabningen vil gaa i Opfyldelse, ved vi jo ikke noget om. Man maa derfor være klar over, at man ikke kommer igennem dette Finansaar uden et betydeligt Underskud, og man maa tillige være klar over, at der i den kommende Tid vil blive stillet yderligere betydelige Krav til Statskassen. Man vil derfor vist gøre klogt i ret hurtigt at begynde at se efter Muligheder for at skaffe Penge.

I den Henseende er der forskellige Veje at gaa. Der er for det første den at udskrive nye Skatter, og der er dernæst den, at Staten kan optage Laan til Anvendelse i Driften, en Vej, som imidlertid ikke bør betrædes i synderlig høj Grad, og endelig er der den tredje Mulighed: at sætte Udgifterne ned.

Da jeg er Formand for det saakaldte Spareudvalg, maa jeg maaske have Lov til at gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af den Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Korsgaard under Behandlingen af Skattelovforslaget forleden, at hvis man ikke vilde inddrage den sociale Lovgivning og Lønningskontoen under Sparebestræbelserne, vilde der ikke være meget tilbage, hvorpaa der kan spares. Denne Betragtning kan jeg for mit Vedkommende ikke anerkende. Vort Budget er saa omfangsrigt,